

ABONAMENTE

Pe un an 8 Lei
Pentru presei și învățători 0 „
Anunțuri și reclame după învoială.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dobrobaterilor 1.

Ce mi-i Tunda — Ce mi-i Manda!

Despre cap — zise țărânul
Nici mai este de gândit
Căci o știu, o știu, sârmanul,
Că de mult i s-a 'mpuțit.
Vrea să vadă încă la coadă,
Dacă este, precum spun,
Că se poate d'înșimpare
Să rămie ceva bun.

C. MALACUCU

Nu e multă vreme, de când *Patriotul*, organul personal al șefului partidului de la cîrmă, sub semnătura primului redactor al acelei gazete, filozofa a supra-cinstei în politică. Aprecierile — nu începe, credem, nici cea mai mică îndoială — erau la înălțimea subvențiilor, cu care se alimentează *Patriotul* în chestiune și prin urmare nu prezintă vre-o însemnătate. Reținem numai constatarea făcută, de alt-fel, în principiu, de către oficiosul confrate — că cinstea politică a unui ins nu poate fi *mita* și cinstea lui personală *alta*.

Largă și încăpătoare mai e și noțiunea de «cinstă» în țara românească! Și dacă în viața noastră de toate zilele — în care lumea e așa cum este și ca dînsa suntem noi — *negustor cinstit e chiar hoțul nedovedit*, apoi, în politică, necinstea nu numai că se bucură de impunitatea legilor și moravurilor noastre, dar ea constituie o calitate, un titlu, iar necinstitul e un om de merit și de preț.

Dacă în principiu, suntem dar de perfect acord cu *Patriotul*, la rîndul-i trebuie să recunoașcă, că, în practica lucrurilor, vederile noastre nu sunt nici exagerate și nici pesimiste.

Felul cum s'au desfășurat unele din ultimele evenimente, care priveau de aproape provincia noastră, ne sugerează aceste amărîte reflecțiuni.

Nu fără oarecare desgust și liți ne vedem a reveni asupra unor lucruri, care n'au putut avea altă sancțiune, de cît pe aceea a regimului sub care s'au săvîrșit.

Ni se promisese, *coram populo*, de către actualul guvern, întinderea Constituției Regatului și peste aceste două districte dobrorogene. Nu putem fi acuzați, că ne am încrezut — cît ne prirește în realizarea sa — în utilitatea acestor reforme; nici nu ne gîndim a arăta aici, dacă s'au găsit printre concetățenii noștri și dintre aceia, care «să tragă nădejde la făgăduiele înțelepților». Ceea-ce e cert însă, e că delictul de necinste s-a consumat și încă cu premeditare!

Lucrurile nu s'au mărginit, precum se știe, aci. Un capac-potrivit al «tingirei» conservatoare, a mers pînă a ne anunța prin afișe, sub propria-i semnătură, în ajunul alegerilor din astă toamnă, acordarea drepturilor politice ca un fapt implinit.

Faptele au fost denunțate aceluora, cari, în scrierile lor, consacra cinstea în politică ca principiu imutabil de guvernămînt; *intelepții* de la centru însă, au dat sancțiune actului de «abilitate politică» a reprezentantului lor — calificăție, care în limbajul *proștilor* de aci nu se poate ține, de cît prin «necinste».

Dar, trebuie să fi naiv, ca să uiți că «Manda nu poate fi altfel de cît Tunda» — și că actele comise de un Bănescu nu vor găsi aprobare la patronul *Patriotului*!

În adevăr, avem dovada — și anume legea electorală — că o *pară*, ca primarul din Constanța al actualului regim, nu putea să cadă departe de *părul* conservator...

Autorul legii în chestiune, însuși d. G. Gr. Cantacuzino — speriat, se vede, de debandada la care se dedaseră primarii d-sale — căutînd a lua din mîna administrației formarea listelor electorale, pentru a o trece Justiției, prevede un ultim articol, care dispune, ca *județele Tulcea și Constanța să rămînă tot sub prevederile legilor pînă acum în vigoare*, dîndu-se astfel cea mai puternică dovadă, de cîtă sollicitudine și considerație binevoitoare se bucură în ochii acestui guvern Dobrogenii, cărora dragă Doamne — li se promisese nici mai mult nici mai puțin de cît chiar *drepturile politice*!

De altfel, era chiar indicat Președintele Consiliului de Miniștri să ne dea nota exactă a simțimentelor adevărate ce nutrește conservatorii, pentru provincia transdunăreană; d-sa în persoană e acela, care, cu ocazia vizitelor ce a făcut în provincia noastră prin Iunie 1904, în vederea acordării drepturilor politice, ne spunea într'un toast: «*Dobrogenii prin credința lor merită o soartă mai bună!*».

Nu știm, dacă e locul să ne întrebăm, cum rămîne cu constatarea *Patriotului*, că cinstea în politică a fiecăruia nu poate fi alta de cît cinstea lui personală și vice-versa. De cît, dacă stăpînul — veneratul șef — știe să pună așa puțin preț pe cuvîntul și cinstea-i politică, atunci ce să mai zicem de ciracl ca

Bănescu, cărora «dîndu-le Domnul ce n'au gîndit, se miră de ce i-a găsit»?!

Știm numai următorul lucru: că dacă țărânul din fabulă s-ar uita la «peștele» conservator, n'ar mai avea de sigur curiozitatea să-l miroase nici măcar la coadă, ci

Despre cap — va zice dînsul —
Nici mai este de vorbit,
Căci o știu, o știu, prea bine,
Că de mult i s'a 'mpuțit
Dar cum vād eu nici la coadă —
Zău, pe cîntea mea, vād spun —
N'a rămas, doamne ferește,
N'a rămas nimica bun!

Const. N. Sarry

HAZUL SAPTAMINEI

Într'un cerc, se discuta afacerea alimentării cu apă a orașului Iași — lucrare la a cărei licitațiune, se știe, s'a făcut tot posibilul ca inginerul Căndău să nu fie admis.

Unul dintre cei de față, căutînd să obiecteze, că de ce d. Căndău n'a căutat să cadă la pace cu consilierii comunali și urbei în chestiune — lucru ce a făcut Bonnet, asupra căruia s'a adjudecat lucrarea — d. Virgil Ionescu, amicul primarului nostru și antreprenorul său favorit, a replicat îndată: *Apoi la Iași sunt, mă rog, 35 consilieri nu numai 9 ca la Constanța!*
Absolut autentic.

Corporațiile și Sindicatul DE MESERIASI

Chestiunea e la ordinea zilei, se discută cu multă aprindere și cu tot felul de *argumente*, așa că merită atențiunea noastră deosebită.

E cert, că în ultimul timp s-a remarcat printre meseriașii din țară o nouă febră, în care eitor-va interesată în cauză le-a plăcut să vadă o mișcare *socialistă*; iar atîi — oameni dintre aceia, cari nici odată nu caută să studieze o chestiune în amănuntele ei — s'au grăbit s-o considere ca atare. Ca unii, cari — fără s-o spunem nimănui — am urmărit de aproape, în ultimul an, toată activitatea meseriașilor, putem spune — tari pe convingerea noastră și pe realitatea adevărată a lucrurilor — că această mișcare, zisă *sindicalistă*, nu are, nu poate avea, nici o atîngere, nimic comun, cu *ideea socialistă*. Excepțiind cele cîte-va căpitenii, printre cari unul *doctor în medicină*, altul un *avocat*, cari fie din interese materiale — și aceasta e dovedit — fie din interese, să le zicem, *profesionale* — ca să facem o demarcație între cele d'întăi și acestea — fie din alte interese tot așa de puțin proprii cauzei meseriașului român și socialismului de doctrină; excepțiind pe aceștia, restul de adepți cîți sînt, nu sînt, nu pot fi socialisti — și aceasta, fiind-că nu știu ce e socialismul, nu-l pricep, și mai ales nu-l simt.

Nu ne e posibil ca, în cadrul unui articol de gazetă, să intrăm în amănunte; de cît putem spune: în două vorbe, că în țara aceasta, unde lucrătorii sînt căutați cu luminarea; în țara aceasta, care de acum înainte tinzînd a deveni și industrială, are ocupate mîi de brațe de meseriași

străini, importați cu rugămintă, în țara aceasta, în cari proprietarii de pămînt, în ultimul an de belșug, au muncit pentru lucrătorii lor — sunt moși care în anul de criză 1900 au avut de înregistrat cîștiguri mai mari de cît anul acesta, cînd a trebuit să plătească brațele de lucrători în mod exorbitant de scump; în țara această «eminamente agricolă» în care rîmii cu bucatele pe cîmp, cînd Serbia și Bulgaria includ grănițele pentru lucrătorii lor; în țara aceasta, zicem, nu poate prinde și nu poate a-și avea rostul socialismul.

Dar atunci, ni se va zice, *cum de se mișcă și ce mișcă*, în ultimul timp, mesele de muncitori, cari se dădă la tot felul de demonstrațiuni?

Înainte însă de a se pune această chestiune, întrebătu-s-a care-va coacută în fruntea mișcării — *care nu e, fiind-că nu poate fi, socialistă* — niște oameni, cari nici odată n'ar putea dovedi o altfel de legătură de cît *interesată*, între ei, cari nu sînt meseriași, cum subsemnatul nu e popă și meseriașii români? Ce ați zice ori care din domniile voastre, dacă ar vedea în fruntea unei mișcări agrare din România, pe Rabinul dela Buhuși?

Și acum, cînd am văzut cine sînt și ce urmărește căpiteniile mișcării așa zise *sindicaliste*, să analizăm și din cine se compune trupa.

Avant-garda e formată din toți aceia, cărora conducătorii de astăzi ai corporațiilor nu le-au menajat toate «susceptibilitățile», sau cari au rămas necăpătuți și pe din afară în actualele organizațiuni ale meseriașilor.

După aceștia, vin apoi dintre meseriași, cari neplătînd regulat cotizațiunile, au lăsat să se strîngă sume relativ mari, pentru care ei sînt acum constrînși, cu forța publică, să le plătească; la aștia se adaugă, aceia cari au avut verice fel de nemulțumire, de pe urma birourilor corporațiilor, fie că au fost condamnați pentru tot felul de abateri prevăzute în lege, fie că nu au căpătat ajutoare, atunci cînd s'au prefăcut bolnavi, fie, în sfîrșit, că una așteptau ei de pe urma legii meseriașilor — raiul din Eden! — și alta a eșit, adică: să muncească și de acum înainte, pentru ca să poată trăi în lume....

În dosul acestor două categorii urmează grosul trupului, compus numai din *străini*. S-a observat, că mișcarea *sindicalistă* a prins mai ales în porturi, unde mișună hamabil, toți streini de neam și de sentimente românești. E o chestiune distinctă, dacă hamabil propriu zis, pot fi considerați de *meseriași*, și, în tot cazul, dacă expatriați din alte țări, tîmbolii din Levant și exportatii din Rusia, pot alimenta mișcării, care să impună modificări la *Legea meseriașilor din țara românească!*

Așa sînd lucrurile — și așa stau — unde vedeți socialism și socialisti?

Poate fi socialist un *Racovsky*, care pe moșia lui e tipul *lipitoarei satelor* — publicăm chiar în corpul ziarului un document în materie — și pot fi socialisti niște oameni cari nu știu, nu pricep, nu simt, după cum am mai spus, ce e socialismul?

Așa cum e însă, mișcarea există, și în numărul viitor vom căuta să discutăm organizația corporațiilor și a sindicatelor, și să vedem unde stă răul.

RETEVEIE

D. Ing. Uzescu demisionează

Şeful serviciului tehnic al comunei Constanța d. ing. Uzescu, demisionează pe ziua de 1 Aprilie dela acest post.

Motivul acestei demisii ar fi faptul, că conducerea canalizării oraşului acesta, n'au fost încredințate d-sale după cum era vorba — ei unul alt inginer.

Dacă d. Uzescu vede în aceasta „desconsiderație” o jignire adusă onorabilității și demnității d-sale, nu'l putem de cît felicita. Să nu fie însă altceva!

Iubitul d-lui Bănescu

Politia oraşului Constanța a dresat acele, prin care trimite judecătoarei pe iubitul și nedespărțitul agent al primarului nostru, pe prea cunoscutul Theodor Constanțianu, pentru furtul a doi curcani.

Se vede, că acest recidivist delinvent, care, tare pe protecție, își pusese în gând să mănince friptă o multime de lunc, și tentative au avut lor dar n'au răușit — a început să se mulțumească numai cu friptură de curcani.

Pentru d. Şef al Curăteniei

În fața gării oraşului se găsește instalată o comoditate publică, care e în așa fel îngrijită, în cît face imposibilă trecerea pe acolo. Si spectacolul nu ar fi atât de supărat, dacă toți aceia cari descind din gară — o sumă de streimi — n'ar da imediat ochi cu acest focar de infecție.

Am avut grijă să invităm de două ori pînă acum pe d. şef al curăteniei publice să bine-volască a da cu nasul pe acolo; astăzi îi facem o a treia somațiune în regula.

Menajeria dela Primărie

Nu faptul, că Primăria noastră a fost mutată în fostele grajduri ale pompierilor oraşului, ne face ca să-i dăm denumirea de menajerie — ei altceva.

Felul cum d. Primar al Constanței se poartă cu considerii d-sale și mai ales cu funcționarii d-sale, începînd dela secretarul comună, fiind notorii, nu e nevoie, credem să insistăm prea mult.

Pentru fiecare din aceștia, d. Bănescu nu cruță epitețele ca: boi, măgari, porci, etc. etc.

Cum șeful acestor dobitoace nu prea are aerul unui îmblînzitor de animale, și cu atât mai puțin figura unui leu, ca ce rămîne dinșul în fruntea acestei menajerii publice?

Franchetă.....

Se găsește în biroul d-lui Administrator al domeniilor Statului din Dobrogea, între alții, d-nii căpitani Blăniță și Dăscălescu, cînd veni vorba de maroa încredințată în care se găsește proprietatea rurală din această provincie, iar unul dintre cei de față începuse să se plîngă de înecăleala ce puse ei dela Administrație în mersul lucrărilor.

Apoi, dacă n'o fi încredințată, ne desființază? — obiectă plin de un amor frum d. administrator al domeniilor.

Proprietatea rurală din Dobrogea

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIUNE ȘI JUSTIȚIE Sect. I
Audiența de la 26 Aprilie 1906

Președinta D-lui Sc. Ferechide, prim-președinte
Ministerul Domeniilor cu Molas Memet

Dobrogea. — Rate răsкупpărare întîrziate. — Dreptul Statului de a lua pămîntul. — Necesitatea somațiunilor de plată. — Art. 13 și 14 din legea pentru regularea proprietății imobiliare din Dobrogea.

După art. 13 și 14 din legea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, combinate cu dispozițiunile dreptului comun, debitorul care nu și-a plătit ratele de răsкупpărare în timp de trei ani, nu pierde dreptul la pămînt în folosul Statului decât atunci cînd Statul dorește mai întîi să printr'o somațiune

a pus în întârziere pe debitor de a plăti ratele datorate.

No. 195. — Respins, ca neîntemeiat, recursul făcut de Ministerul domeniilor contra deciziei Curții de apel din Galați, sec. I, cu No. 70 din 1905, dată în procesul cu Molas Memet.

Sau ascultat; d-l St. Oihoschi, avocatul recurentului, în dezvoltarea motivei de casare; d-l C. Ionescu, avocatul intimatului, în combatere; Curtea, deliberînd.

Asupra mijlocului de casare invocat:

Rea aplicare a art. 13 și violarea art. 14 din legea pentru regularea proprietății în Dobrogea din 1882, precum și răsturnarea obligațiunii probelor. Art. 13 creiază pentru Stat favorarea de a împlini ratele datorate pentru răsкупpărare dijmei în Dobrogea, conform legii de urmărire; iar art. 14 pronunță decăderea drepturilor aceluși care n'a plătit răsкупpărare în curs de trei ani, în folosul Statului. Curtea înălțurînd în mod arbitrar aceste articole, declară în principiu că Statul n'are dreptul să deposeze conform art. 14 decât dacă a întrebuintat mai întîi formulățile legii de urmărire, cu alte cuvinte, transformă o favoare ce legea acordă Statului într'o obligațiune absolută și inutilă, cînd, ca în specie, deposedatul nu pretindea a fi plătit ratele. Și dacă ar fi pretins, datoria lui era să dorească plata, căci debitorul trebuie să dorească liberațiunea.

Avînd în vedere deciziunea supusă recursului, din care rezultă că intimatul de azi în recurs, Molas Memet, a intentat în contra Statului acțiune în revendicarea a 17 hectare și 8354 m. p. pămînt în comuna Topraisar, asupra căruia i s'a recunoscut dreptul de comisiunea instituită pentru verificarea titlurilor de proprietate a pămînturilor din Dobrogea, și de care pămînt a fost deposedat de Stat pe cale administrativă, prin procesul verbal din 5 Ianuarie 1890, pe motiv că n'a plătit ratele răsкупpărare în timp de trei ani; ca Curtea de fond în apel, zădmis această acțiune cu întemeiată:

Considerînd că, după dispozițiunile art. 13 din legea pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, împlinirea ratelor datorate pentru răsкупpărare de pămînturi în Dobrogea se face conform legii de urmărire, iar după art. 14 următor, aceluși care nu are plătit dreptul de răsкупpărare în timp de trei ani pierde în folosul Statului, dreptul la pămînt, fără a putea reclama întoarcerea plăților anterioare;

Considerînd că din aceste dispozițiuni rezultă că legiuitorul acordă Statului favorarea și dreptul de împlinirea ratelor, cu legea de urmărire, fără însă ca prin aceasta să dăruieze la dreptul comun în privința regulilor, după care debitorul are a face plată, în cazul cînd Statul n'a făcut uz de dreptul ce-i acordă legea de urmărire;

Considerînd că, conform dreptului comun, neplata unei sume cherabile — cum este suma datorată în specie Statului — nu poate atrage pierderea vre-unui drept fără o prealabilă somațiune de plată din partea creditorului;

Considerînd că, prin deciziunea atacată, Curtea de fond constată în fapt lipsa de somațiune din partea Statului pentru plata ratelor datorate de Molas Memet din răsкупpărare pămîntului de litigiu;

Considerînd că pierderea dreptului la pămînt nu se poate admite, fără ca printr'o somațiune de plată să se constate lipsa de plată din partea debitorului pus în întârziere;

Considerînd că deciziunea atacată menținîndu-se pe constatarea de fapt a lipsei de somațiune, mijlocul de casare invocat devine neîntemeiat.

Pentru aceste motive, respinge:

D-șoara Marie Gărdescu

d-l Gh. Mușălescu

Logodîți

Învățători

Murfatlar

PROGRESSELE DOBROGEI

Arătate pe perioade din 5 în 5 ani de la anexare pînă astăzi

DENUMIRE	1880	1885	1890	1895	1900	1905
Populațiune	147.240	179.200	199.111	225.000	267.300	297.000
Nasteri	6.680	7.525	9.000	10.000	10.700	14.800
Morti	5.414	4.063	5.341	5.061	6.150	6.800
Excedențial nasterilor	1.275	3.462	3.657	4.722	4.571	8.000
Căsătorii	1.203	778	1.233	1.253	1.301	2.450
Suprafața culturilor		241.507	307.053	402.135	490.822	600.400
Grâu	Hectare	45.904	60.905	81.200	79.700	91.174
Porumb	Hectare	36.954	49.537	47.300	64.300	84.000
Orz	Hectare	95.522	109.287	152.300	144.500	204.000
Orz în	Hectare	10.910	17.142	34.300	29.918	93.300
Orz în	Hectare	11.930	36.170	—	11.856	26.000
Producțiunea grăunilor	Hectolitri	328.456	660.705	931.800	946.500	1.083.800
Porumb	Hectolitri	406.691	211.651	224.170	728.100	397.000
Orz	Hectolitri	927.734	1.117.253	2.018.070	1.782.100	2.600.000
Orz în	Hectolitri	106.206	166.508	384.200	302.350	1.410.000
Orz în	Hectolitri	53.707	210.700	09.253	81.530	63.711
Speța cavalină	Capete	45.108	59.626	36.430	74.180	87.400
Speța bovină	Capete	100.500	113.370	191.402	135.907	151.190
Speța ovină	Capete	783.180	702.602	611.028	886.519	737.027
Venitul pescărilor	Lei	249.100	504.262	576.500	671.145	1.344.326
Totalul exportului	Lei	46.085	53.943	122.110	180.800	194.888
Totalul importului	Lei	8.515	11.747	14.828	37.902	69.187
Miscarea portului Constanța. Tonaj		424.175	386.928	377.973	537.401	974.897
Mărt. transp. pe linia C.-V.-Const. Tone		79.000	55.800	76.000	152.000	240.000
Drumuri șoselute	Kilometri	139	302	457	694	900
Improprietați pe moșile statului No.		275	18.397	65.458	71.365	71.682
Supr. recunoscută sau vîndută. Hect.		11.588	195.200	523.616	692.600	604.800
Populațiunea școlară primară.		3.100	5.504	6.744	8.546	12.398

Demnul (!) d. Costacea

Ne-am dispensa de neplăcerea de a ne ocupa de neînsemnata persoană a revizorului școlar al județului Constanța, dacă nu am avea perfectă încredințare, că satisfacem o întreagă clasă obișnuită de acest mizerabil agent electoral.

În adevăr, trebuie să ai tupeul politicienilor ordinari, pentru ca în loc să bați capul în cenugă și să-ți plîngi ticăloșia, să ridici glasul și să cauți nod în papura unor oameni cari muncesc fără preget, nu pentru a obține laude și recompense de la un șef, care le decerne acestea pe sprincenă — ei spre a-și face datoria.

Și ce ne spune anume d. Costacea în desvînovățirea d-sale? despre care ne-am ocupat și în numărul precedent. Că ar fi găsit la unii învățători condicele și registrele în neregulă. De ce n-a adăugat însă, cînd s-au primit de către școli catalouzele și condicele de prezență?

Cînd nici după trei și patru luni de la începerea anului școlar învățătorii încă nu primiseră imprimătele necesare, cum mai puteau fi ei în regulă la inspecțiunile făcute de revizor, numai la cite-va zile după expedierea acelor imprimăte? Si cum se face, că inspecțiunile acestui neobosit revizor s-au mărginit numai la acei dascăli cunoscuți liberali — după însuși mărturisirea d-sale?

D. Costacea face însă pe naivul. D-sa ne spune: „Revizorul școlar nu poate aplica cenzure și avertismente.”

Pînă unde se poate întinde fățărnicia și lașitatea unui suflet negru și ipocrit!

Dar să trecem la alte acte ale activității noastre revizor școlar. De și legea prescrie, că comunele rurale să prevadă anumite fonduri pentru ajutorarea cercurilor culturale, totuși, în județul nostru, dintr'o condamnabilă pornire sau neglijență, sunt foarte puține comune — nu știm chiar dacă există vre una care să se fi achitat de această datorie.

Unuia din aceste cercuri, fostul prefect al județului Constanța, trimite acum cite-va luni ca răspuns la o invitație ce i se făcuse de a azista la șezătoare, un mic ajutor de patruzeci lei.

Ei bine — dacă e de crezut! demnul (!) nostru revizor a dat trei ordine în scris președintelui cercului, ca să restituie acea sumă.

Cercul e cel dela Cochirleu, ca să precizăm, și președinte era pe atunci d. Andriescu.

Dar d. Costacea nu și-a mărginit aci activitatea-și asiduă. Încuște de la președinția aceluși cerc pe d. Andriescu — un institutor — care, fără nici-o laudă exagerată, face cîinste corpului învățătoresc din întreaga țară.

Același lucru l-a pățit d. Popescu.

de la Cebichioi, alt institutor avansat pe loc — dascăl alături de curucii n-ar îndrăzni măcar să se apropie o simplă creație politică ca d. Costacea.

Ne poate răspunde la toate acestea, nerușinatul agent al unei cohorte politice, în al cărei cap pășește un specimen ca Bănescu?

Nu, nu este execuție care să plătească cu măsura meritată vrajba ce a semănat în corpul învățătorilor din județul nostru acest nedemn, de trei ori nedemn, revizor școlar.

ZILE DE DOLIU

De la un capăt la cel-alt, Moldova e în foc și jale.

Țăranii, ajunși în neputință de a mai trăi, din cauza unei exploatațiuni mizerabile din partea a tot felul de arendași, cari, stăpîni pe întreaga situațiune în acea parte a țării, nu mai cunosc dreptate și nici măcar mila pentru sătenii, și nici frică de cîrmuire — vîndută și ea asupritorilor — s'au răsvrătit, și în minia lor ard, pustiesc sate, țirguri și orașe, fără să deninapoi nici în fața gloanțelor oștrei trimisă ca să-ți liniștească.

Iar răscoala se întinde; sunt județe în Muntenia, cari încep a scutura umerii și ele.

Studentimea universitară, profesorii dintre al lor, bărbați politici, în intruniri și consfățuiri azi, cînd bolnavul se împărătește... cu sînge!

Și ceea ce e mai de temut, e că în capul țării se găsește un guvern condamnat el însuși la moarte — un guvern care nu odată a avut să-și înroșească minile în sînge țărănesc.

Prin grele zile — zile de doliu — trece țara românească și noi cei din provincie, pătași îndurerați la această jale obștească privim înmărmuriți mersul acestor triste evenimente.

Se va pune capăt acestei mișcări e sigur; se vor lua însă măsuri de îndreptare a răului? — întă de ce ne îndoinm...

„Socialismul” d-lui „Racowski”

(Acte și documente)

Cînd am afirmat, în numărul nostru precedent, că felul, cum se poartă d-rul Christea Stancior cu oamenii de pe proprietatea d-sale dela Gherengie, nu se potrivește de loc cu principiile ce diusul propozăștește clasei rășilor — din sindicale, am făcut această sprijiniți pe dovezii. Vom începe a publica din ele, pentru a căi mai completă edificare și a nebulă puțină naivi, cari împing bunile

